

Sygn. akt VI K 746/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Ćwik – Kulczycka

Protokolant Katarzyna Możejko

przy udziale oskarżyciela – Asesora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy – Macieja Wiącka

po rozpoznaniu dnia 29 stycznia 2013r., 08 marca 2013r., 30 kwietnia 2013r., 09 lipca 2013r., 29 października 2013r., 31 października 2013r., 19 grudnia 2013r., 24 grudnia 2014r. i 04 lutego 2014r.

sprawy karnej

A) **J. O.**

urodzonego (...) w S., syna L. i T. z domu W.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od początku 1997r. do listopada 1997r. w W. i S., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z S. W. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia znacznych korzyści majątkowych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci nie mniejszej niż 20.520 gramów amfetaminy o łącznej wartości nie mniejszej niż 60.000 tys. dolarów amerykańskich oraz środka odurzającego w postaci 500 gramów heroiny o nieustalonej wartości w ten sposób, że co najmniej 4 – krotnie nabył od J. K. ps. (...) każdorazowo po 5.000 gramów amfetaminy oraz 500 gramów heroiny i 2 – krotnie 0.527 gramów amfetaminy od K. P., a następnie zbył nieustalonym dotychczas osobom

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk

2. na przełomie 2000 / 2001 roku w W. i S., działając czynem ciągłym, sam oraz wspólnie i w porozumieniu z S. W. (1) i innymi nieustalonymi osobami, z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia znacznych korzyści majątkowych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniejszej niż 50.000 gramów amfetaminy o łącznej wartości nie mniejszej niż 150.000 tys. dolarów amerykańskich w ten sposób, że co najmniej 5 – krotnie nabył od J. Z. ps. (...) każdorazowo po 10.000 gramów amfetaminy, a następnie zbył nieustalonym dotychczas osobom

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk

3. w dniu 15 maja 2012 roku w pomieszczeniach budynku jednorodzinnego w T. przy ul. (...) posiadał 0,26 grama środka odurzającego w postaci ziela konopi oraz nieustaloną ilość kokainy o nieustalonej wartości

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

4. w okresie od 2011 roku do 15 maja 2012 roku w S. i innych miejscowościach na terytorium Polski i Szwecji, działając czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem, używał podrobionego dokumentu w postaci dowodu osobistego serii (...) oraz prawa jazdy serii (...) wystawionego na nazwisko L. O.

tj. o czyn z art. 270§1 kk w zw. z art. 12 kk

5. w okresie od 2 września 2001 roku do 9 września 2001 roku w P., S., Formułkach B., działając wspólnie z dotychczas nieustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pomógł w zbyciu ciągnika siodłowego marki R. nr rej. (...) o wartości 16.000 zł oraz kontenera i chłodni wraz z zawartością w postaci 960 kartonów szynki konserwowej o łącznej wartości 378.887,59 zł, pochodzących z kradzieży z włamaniem dokonanej w nocy z 1/2 września 2001 roku przez nieustalonych sprawców w miejscowości Ż. na szkodę G. M. w ten sposób, że za pośrednictwem B. P. (1), D. J., W. S. i J. D. zbył w/w przedmioty nieustalonym osobom z okolic W.

tj. o czyn z art. 291§1 kk w zw. z art. 294§1 kk

B) **R. L.**

urodzonego (...) w B., syna W. i D. z domu (...)

oskarżonego o to, że:

6. w okresie od początku 1997r. do listopada 1997r. w pobliżu miejscowości Z., w powiecie (...), działając czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia znacznych korzyści majątkowych, brał udział w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 9 kg o łącznej hurtowej wartości nie mniejszej niż 108.000 złotych w ten sposób, że trzykrotnie zakupił wyżej wymienioną substancję w ilości 3 kg celem dalszej jej odsprzedaży od członków zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której wchodziłi między innymi: S. W. (1), J. C., R. T. (1), K. P. i inne nieustalone dotychczas osoby

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

C) **J. Z.**

urodzonego (...) w W., syna J. i L. z domu W.

oskarżonego o to, że:

7. na przełomie 2000 / 2001 roku w W. działając czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia znacznych korzyści majątkowych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 50.000 gramów o łącznej wartości nie mniejszej niż 150.000 tys. dolarów amerykańskich w ten sposób, że co najmniej 5 – krotnie zbył ją J. O. za pośrednictwem S. W. (1) każdorazowo po 10.000 gramów

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk

D) **J. C.**

urodzonego (...) w W., syna R. i Z. z domu C.

oskarżonego o to, że:

8. w okresie od początku 1997r. do listopada 1997r. w Ś. i Z., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, udzielił pomocy S. W. (1), K. P. i R. L. we wprowadzeniu do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że znając cel spotkania poznał R. L. oraz S. W. (1), od którego R. L. nabywał wyżej wymieniony narkotyk w ilości nie mniejszej niż 3.000 gramów

tj. o czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego **J. O.** uznaje za winnego tego, że w okresie od początku 1997r. do 24 października 1997r. w W. i S., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z S. W. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci nie mniejszej niż 20.520 gramów amfetaminy o łącznej wartości nie mniejszej niż 60.000 tys. dolarów amerykańskich oraz środka odurzającego w postaci 500 gramów heroiny o nieustalonej wartości w ten sposób, że co najmniej 4 – krotnie nabył od J. K. ps. (...) każdorazowo po 5.000 gramów amfetaminy oraz 500 gramów kokainy i 2 – krotnie 0.527 gramów amfetaminy od K. P., a następnie zbył nieustalonym dotychczas osobom, tj. występku z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 cyt. ustawy wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka,

II. oskarżonego **J. O.** uznaje za winnego tego, że na przełomie 2000/2001 roku w W. i S., działając czynem ciągłym, sam oraz wspólnie i w porozumieniu z S. W. (1) i innymi nieustalonymi osobami, z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci nie mniejszej niż 20.000 gramów amfetaminy o łącznej wartości nie mniejszej niż 60.000 tys. dolarów amerykańskich w ten sposób, że co najmniej 2 – krotnie nabył od J. Z. ps. (...) każdorazowo po 10.000 gramów amfetaminy, a następnie zbył nieustalonym dotychczas osobom, tj. występku z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 cyt. ustawy w zw. z art. 65 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka,

III. oskarżonego **J. O.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. oskarżonego **J. O.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 270§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 270§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. oskarżonego **J. O.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 5 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 291§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i za to na podstawie art. 294§1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 kk wymierza mu grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka,

VI. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec **J. O.** kary pozbawienia wolności i kary grzywny i wymierza mu karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych,

VII. oskarżonego **R. L.** uznaje za winnego tego, że w bliżej nieokreślonym dniu i miesiącu 1997r. nie później niż do dnia 24 października 1997r., w pobliżu miejscowości Z., w powiecie (...), wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, brał udział w obrocie znacznymi ilościami

substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 3 kg o łącznej hurtowej wartości nie mniejszej niż 33.000 złotych w ten sposób, że zakupił wyżej wymienioną substancję w ilości 3 kg celem dalszej jej odsprzedaży od członków zorganizowanej grupy przestępczej, w skład której wchodził między innymi: S. W. (1), J. C., R. T. (1), K. P. i inne nieustalone dotychczas osoby, tj. występku z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka,

VIII. oskarżonego **J. Z.** uznaje za winnego tego, że na przełomie 2000/2001 roku w W. działając czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 20.000 gramów o łącznej wartości nie mniejszej niż 60.000 tys. dolarów amerykańskich w ten sposób, że co najmniej 2 – krotnie zbył ją J. O. za pośrednictwem S. W. (1) każdorazowo po 10.000 gramów, tj. występku z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 cyt. ustawy w zw. z art. 65 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka,

IX. oskarżonego **J. C.** uznane za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 8 części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, że czynu tego dopuścił się w czasie nie później niż do 24 października 1997r., tj. występku z art. 18§3 kk w zw. z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 56 ust. 3 cyt. ustawy wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka,

o.o.o.o.I. na podstawie art. 44 § 2 kk i art. 195 kkw orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci dowodu osobistego na nazwisko L. O. oraz prawo jazdy na nazwisko L. O., zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych pod pozycją Drz 886 i 887 pozostawiając je w aktach sprawy,

o.o.o.o.II. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zarejestrowanych w wykazie dowodów rzeczowych pod pozycją DRZ 888-890 w postaci pudełka metalowego koloru żółtego z napisem (...) z zawartością papierowego zwitku z suszem roślinnym koloru zielonego, dwóch woreczków strunowych o wymiarze 10x5 ze śladową ilością białego proszku i trzech woreczków strunowych o wymiarze 5x3 ze śladową ilością białego proszku, przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych Komendy Wojewódzkiej Policji we W., zarządzając ich zniszczenie,

X. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej w punkcie VI wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **J. O.** okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 14 maja 2012 roku do dnia 29 stycznia 2013 roku, przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

XI. zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz adw. T. R. kwotę 1343,16 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. L. z urzędu,

XII. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonych J. O., J. Z. i J. C. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po ¼ części, tj. od oskarżonego **J. O.** kwotę 10141,62 zł (w tym opłatę w kwocie 6600 zł), od oskarżonego **J. Z.** kwotę 5941,62 zł (w tym opłatę w kwocie 2400 zł), od oskarżonego **J. C.** kwotę 5721,62 zł (w tym opłatę w kwocie 2180 zł),

XIII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego **R. L.** od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. W. (1) swoją działalność przestępczą rozpoczął w latach 90-tych i związana ona była od początku z narkotykami. Narkotyki, w postaci amfetaminy brał od J. K. o pseudonimie (...) z M., który mieszkał pod W.. J. M. świadek poznał podczas pobytu w więzieniu i był dla niego tzw. gwarantem. Kiedy S. W. (1) wyszedł z więzienia od początku 1997 roku kupował od (...) amfetaminę biorąc od niego zwyczajowo po 5 kg. Narkotyki świadek kupował głównie dla oskarżonego J. O. o ps. (...) ze S., którego również poznał podczas pobytu w Areszcie Śledczym w G.. Oskarżony wykladał pieniądze, a S. W. był gwarantem, że transakcje są w porządku. Narkotyki nie były bezpośrednio odbierane od J. K., ale od innych osób, które dla niego pracowały i zajmowały się ich przekazywaniem, a należały do tzw. grupy J.. W ten sposób S. W. (1) dla osk. O. kupił czterokrotnie po 5 kg amfetaminy, w cenie po 3 tys. dolarów za kilogram, raz kupił też pół kilograma heroiny. Za każdą taką transakcję S. W. (1) dostawał od J. O. po 500 dolarów. Proceder trwał do czasu kiedy S. W. (1) ponownie trafił do Zakładu Karnego co nastąpiło 24 października 1997 roku.

Dowód:

- zeznania świadka K. P., k. 251 t. II, 2046-2047 t. XI
- notatka urzędowa dotycząca pobytów S. W. (1) i R. L. w placówkach penitencjarnych k. 1623 t. IX
- wyjaśnienia oskarżonego O. k. 1437 t. VIII
- zeznania świadka S. W. (1) k. 119-120, 154-155 t. I

Poprzez oskarżonego J. C. pseudonim (...) świadek K. P. poznał S. W. (1). Oskarżony z W. przyjechali do Ś. do K. P. do jego miejsca zamieszkania razem z R. T. (1). Była wiosna 1997 roku. Zaproponowali świadkowi kupienie amfetaminy. Świadek nie miał pieniędzy i był zainteresowany odnowieniem kontaktów. Zaproponowano mu amfetaminę w każdej ilości, on miał tylko znaleźć odbiorców. Oskarżonego J. O. K. P. również poznał za pośrednictwem S. W. (1), latem 1997 roku. Oskarżony był kilka razy w mieszkaniu H. P. w W. na P., które tam wynajmował z R. T.. Podczas jednej z takich wizyt oskarżony O. odebrał od R. P. 27 dkg amfetaminy.

Dowód:

- zeznania świadka K. P. k. 250 -251 t. I

Po wyjściu z Zakładu Karnego S. W. (1) odnowił kontakt z oskarżonym J. O. na przełomie 2000/2001 roku. W tym czasie świadek W. od oskarżonego J. Z., którego poznał wcześniej w więzieniu w G., wziął dwa razy po 10 kg amfetaminy, którą następnie przewiózł do S. dla osk. O. po 3 tys. dolarów amerykańskich za kg narkotyków. Do ich przekazania doszło pod hotelem (...) w S..

Dowód:

- odpis protokołu rozprawy głównej Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12.03. 2012 r. w sprawie IIIK 88/11 k.2091-2098 t. XI
- zeznania świadka S. W. (1) k.122, 153-154 t. I
- odpis wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygn. Akt III K 88/11 wraz z uzasadnieniem k.2099- 2154 t. XI-
- wyrok i uzasadnieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w sprawie o sygn. II Aka 164/13 k. 2155-2178 t. XI

Podczas przeszukania mieszkania osk. O. w dniu 15 maja 2012 roku ujawniono dokumenty w postaci dowodu osobistego oraz prawa jazdy, które zostały podrobione i wstawione zostało do nich zdjęcie oskarżonego. Dokumentami tymi J. O. posługiwał się na terenie Szwecji, żeby nie płacić mandatów. Dokumenty oskarżony nabył na giełdzie w S. i zapłacił za nie 200 euro. Podczas przeszukania znaleziono również marihuanę, którą oskarżony kupił dla siebie do palenia na giełdzie za 20zł. Na własny użytek oskarżony również posiadał kokainę, która została zużyta, a pozostały po niej jedynie woreczki strunowe.

Przerobiony dowód osobisty należał do L. O., który utracił oba dokumenty na przełomie 2008/2009 roku.

Dowód:

- protokół oględzin k. 1427-1428 t. VIII
- protokół użycia testera narkotykowego k. 1429-1430 t. VIII
- zeznania świadka L. O. k. 1491 t. VIII
- wykaz dowodów rzeczowych k. 1421-1422 t. VIII
- protokół przeszukania k. 1416-1417 (...) - 1420 t. VIII
- wyjaśnienia oskarżonego J. O. (...) t. VIII

Oskarżony J. O. skontaktował się z B. P. (1) z propozycją sprzedaży TIR- a z szyną prasowaną ze Skandynawii. Kierowca chciał oddać szynkę na tzw. „układ”. tzn. miał być sfingowany napad czy kradzież a kierowca miał to po odpowiednim czasie zgłosić. Za pośrednictwem B. P. osk. O. skontaktował się z W. S. z W., który miał się tym zająć, miał znaleźć kupca. Przed kradzieżą samochodu z ciężarowego wraz z transportem szynki doszło do spotkania osk. O. m.in. z W. S. i innymi osobami. Ustalono szczegóły dotyczące przekazania transportu szynki. W nocy z 1/2 września 2001 roku z miejscowości Ż. doszło do kradzieży z włamaniem do ciągnika siodłowego m-ki R. o r rej. (...) z naczepą, w której znajdowało się 960 kartonów szynki konserwowej (...) o łącznej wartości 378.887,59 zł. Oskarżony O. wraz z J. P. i kierowcą przetransportowali ciągnik z ładunkiem do P. gdzie nastąpiło ich przekazanie W. S..

Dowód:

- zeznania świadka B. P. (1) k. 276-277 t.I, 1913-1914 t. X
- odpis aktu oskarżenia Prokuratury Okręgowej w Płocku V ds. 21/10 p-ko W. S. i innym o czyn z art. 291§1 kk k. 457-540 t. III
- odpis wyroku Sądu Okręgowego w Płocku w sprawie III K 151/10 k. 557-580 t.III
- protokół oględzin akt sprawy III K 106/10 Sądu Okręgowego w Płocku k. 614 587-898 t. V

S. W. (1), K. P. wchodzili w skład grupy przestępczej, która działała od początku 1997 roku. W jej skład wchodzili również J. C., R. T. (1) i L. J.. W narkotyki w celi dalszej ich odsprzedaży zaopatrywano się głównie u J. K., ps. (...), a głównym ich odbiorcą był osk. O.. S. W. (1) w narkotyki zaopatrywał się również u osk. J. Z.. W okresie pomiędzy początkiem 1997 roku a 24 października 1997 roku narkotyki, które wcześniej S. W. (1) i K. P. nabyli od osk. Z. zostały odsprzedane osk. R. L., który w miejscowości Z. kupił je podczas transakcji w której uczestniczyli S. W. (1), L. J., R. T. (1) i K. P.. Osk. R. L. zarówno S. W. (1) jak i K. P. poznali za pośrednictwem osk. J. C., zaraz potem doszło do w/w transakcji. Jej rozliczenie nastąpiło w dolarach, a 1 kg amfetaminy kosztował 11.000zł. Ponieważ amfetamina była oddana przez osk. Z. w komis i oskarżony ten upominać się w końcu zaczął o pieniądze sprzedana została oskarżonemu L. po kosztach, aby możliwe było zwrócenie pieniędzy osk. Z..

Dowód:

- zeznania świadka S. W. (1) k. 131, 153-154
- zeznania świadka K. P. k. 199, 207-208

Oskarżeni R. L., J. C., J. O. byli karani sądownie , osk. L. wielokrotnie tylko oskarżony J. Z. nie był dotychczas karany .

Dowód:

- dane o karalności k. 1635 – 1638 t. IX, 1624 t.IX, k. 1571-1577 t. VIII, k. 1773-1781 t. XI

Oskarżony J. O. nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym potwierdził, że znał S. W. (1), K. P. , J. K. oraz J. Z.. Wyjaśnił, że nabył od J. K. 0,5 kg amfetaminy i nie wykluczył, że będąc w W. nabył amfetaminę również od K. P.. Wyjaśniając po raz pierwszy podczas przesłuchania w dniu 16 maja 2012 roku powiedział, że podrobionych dokumentów używał na ternie Szwecji, aby uniknąć mandatów. Podczas kolejnego przesłuchania i w postępowaniu sądowym zaprzeczył temu twierdząc, że choć faktycznie takie dokumenty posiadał to nie posługiwał się nimi nigdzie ponieważ były złej jakości. Wyjaśnił, że nie przeczytał protokołu po jego sporządzeniu i dlatego podpisał go choć zawierał on nieprawdziwe informacje – zaprzeczył J. O. temu by miał mówić kiedykolwiek o posługiwaniu się fałszywymi dokumentami. Oskarżony przyznał się do posiadania marihuany i kokainy, które miał na własne potrzeby, a które to narkotyki (czy ich pozostałość jak po kokainie) ujawniono podczas przeszukania. Przesłuchany w dniu 12 .11.2012 roku oskarżony przyznał się do udzielenia pomocy w zbyciu ładunku szynki konserwowej pochodzącej z kradzieży z włamaniem za co otrzymał od J. P. 2 000 dolarów amerykańskich.

Oskarżony R. L. w początkowych wyjaśnieniach przyznał się do uczestniczenia w zorganizowanej strukturze przestępczej o szerokim zasięgu działania, w tym handlu narkotykami. Potem już odmówił składania wyjaśnień, a w postępowaniu sądowym zaprzeczył by brał udział w transakcji w Z.. Odnosząc się do poprzednich wyjaśnień stwierdził, że był zmuszany przez przesłuchujących go funkcjonariuszy Policji i Prokuratorów do składania wyjaśnień określonej treści, a w zasadzie do ich podpisania, ponieważ ta treść została przez nich wymyślona. Grozono mu, że dzieci trafią do domu dziecka itp. Bojąc się więc o najbliższych oskarżony ten składał zeznania zgodnie z oczekiwaniami przesłuchujących go osób.

Oskarżony J. Z. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. W postępowaniu sądowym nadal nie przyznając się do popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa wyjaśnił, że osk. O. poznał w Areszcie Śledczym, przyznał się również do znajomości z J. K. i S. W. (1). Odnosnie tego ostatniego wyjaśnił, że miał z nim kontakt wtedy kiedy W. handlował ciuchami i przyjeżdżał z nimi kilka razy do jego miejsca zamieszkania.

Oskarżony J. C. również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie zna żadnego z oskarżonych. Przyznał, że zna S. W. (1) i K. P..

Ponadto Sąd zważył co następuje:

Ustalając stan faktyczny i w konsekwencji uznając, że oskarżeni winni są popełnienia zarzucanych im czynów Sąd oparł się w zdecydowanej mierze na dowodach w postaci zeznań świadków S. W. (1) i świadka koronnego K. P.. S. W. (1) nie był przesłuchany przed sądem bezpośrednio, ponieważ ukrywa się i nie można mu było doręczyć wezwania. W przekonaniu Sądu okoliczność ta nie powoduje umniejszenia wartości jego zeznaniom, które w konsekwencji zostały przed Sądem odczytane i stanowią one pełnowartościowy dowód podlegający ocenie jak każdy inny. W przekonaniu Sądu świadek jest wiarygodny nie tylko dlatego, że szczegółowe, obszerne , zeznania , układające się w logiczną całość i korespondujące z zeznaniami chociażby K. P. przedstawiają udział w strukturach przestępczych nie tylko samych oskarżonych , ale również jego samego. Obaj świadkowie w sposób konsekwentny przedstawiają informacje o poszczególnych zdarzeniach , osobach, o popełnianych przez nich przestępstwach. Świadek P. zeznając przed Sądem

odważnie i konsekwentnie przyznał, że zna oskarżonych, wie o ich działalności przestępczej i stanowczo podtrzymał wszystkie swoje zeznania, które składał w obecności przesłuchującego go Prokuratora. Ogrom szczegółowych informacji, podanych w zeznaniach przez obu świadków, podkreślić należy – zeznaniach uzupełniających się, o czym dalej przy omawianiu kolejnych czynów- obala, w przekonaniu Sądu, twierdzenie o zmyśleniu i celowym obciążaniu innych osób, by poprawić swoją sytuację procesową. W swoim uzasadnieniu do wyroku z dnia 18.07.2013 roku dotyczącym m.in. osk. Z. we fragmencie omawiającym zeznania świadka koronnego Sąd Apelacyjny we Wrocławiu przytoczył pogląd Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyrażony w wyroku z dnia 19.04.2012r. (II Aka 17/12, LEX nr 1238263) wyrażony w tezie, którą i w tym miejscu godzi się przytoczyć. Mianowicie „Możliwość oparcia orzeczenia o winie na zeznaniach świadka koronnego jako jedynym dowodzie, jawi się jako zgodna z regułami procedury karnej. Dowód taki przy braku poszczególnych uregulowań prawnych podlega swobodnej ocenie Sądu, jak każde inne zeznanie, czy wyjaśnienie w myśl reguł art. 7 kpk. Co więcej świadkowi koronnemu przysługują stosowne uprawnienia, ale i ciążą na nim obowiązki, których niedotrzymanie skutkuje pozbawieniem nadanego statusu i utratą niekaralności, jeśli świadek taki np. zeznał nieprawdę – art. 10 ust.1 pkt.1 Ustawy z 1997 roku o świadku koronnym. Nie bez znaczenia dla postawy takiego świadka przed sądem jest również to, że zeznania niezgodne z prawdą, a więc fałszywie obciążające narażają świadka na ewentualność pozaprocesowych represji środowiskowych. Wszystkie wskazane wyżej argumenty nie pozwalają przyjąć, że wiarygodność świadka koronnego jest z założenia wykluczona”.

Tak więc to z zeznań S. W. (1) wynika, że pośredniczył on wielokrotnie w transakcjach pomiędzy J. K., z którym poznał się w areszcie śledczym i był dla niego gwarantem. Z zeznań świadka (k. 119) wynika, że głównie narkotyki które przechodziły przez jego ręce były przeznaczone dla osk. O., który zajmował się dalszą ich odsprzedażą. To z zeznań S. W. (1) wynika jaką ilość narkotyków kupił za jego pośrednictwem J. O., o pseudonimie (...). Świadek zeznał, że kupił również dla O. pół kilograma kokainy (k. 119), na tej podstawie Sąd zmienił więc opis czynu przyjmując, że pół kilograma dotyczyło kokainy a nie heroiny jak w zarzucie aktu oskarżenia – co nie miało podstaw w materiale dowodowym. Z kolei z zeznań K. P. bardzo szczegółowych w opisie kontaktów tego świadka z (...) jak cały czas nazywa osk. O. (k. 251) wynika, że oskarżony ten dwukrotnie nabył od świadka łącznie 527 dkg amfetaminy, raz pół kilograma, które pochodziło od J. Z. i drugi raz 27 gramów. Świadek opisuje, że osk. O. przyjechał do W. na P., że również on z S. W. (1) odwiedzał go w jego domu w S.. Poznał członków rodziny. Opisuje dość szczegółowo, że oskarżony miał niepełnosprawną córkę, że był u niego na działce, odwiedzał innych znajomych ze światka przestępczego niejakiego (...). Oczywiście, że w tych szczegółach zeznania K. P. mogą być nieścisłe, bo z danych osobowych oskarżonego wynika, że ma on dwóch synów, a najstarsza córka faktycznie jest autystyczna, a wg P. oskarżony miał dwie córki. Trzeba jednak mieć na uwadze, że pewne nieścisłości, niepamięć co do osób, czasu, ilości pieniędzy, narkotyków mogą wynikać nie z chęci zafałszowania faktów, ale upływu czasu i ogromnej ilości informacji jaką świadek posiada z zakresu własnej działalności przestępczej i powiązanych z nim osób. Za podstawę do przyjęcia za aktem oskarżenia, że handel określonymi narkotykami w określonej ilości i po konkretnej cenie stanowiły tylko te informacje, co do których świadkowie nie mieli żadnych wątpliwości, a okoliczności związane z konkretnymi zdarzeniami pamiętali najlepiej i nie mieli co do nich żadnych wątpliwości. I tak w odniesieniu do omawianego przestępstwa przypisanego w pkt. I osk. O. K. P. zeznał: „Wąs przyjechał do nas i to było inne spotkanie niż to kiedy odbierał to pół kilograma amfetaminy. Wiem od S. W. (1), że kiedy siedzieliśmy do (...), to W. odbierał od ojca W. pół kilograma amfetaminy. On nie rozliczył się z tego towaru i to utknęło mi w pamięci”(k. 251). Sąd zmienił również opisy czynów I i VII i XI w zakresie czasu ich popełnienia w przypadkach kiedy w ich popełnieniu brał udział również S. W. (1), a to dlatego, że z zeznań tego świadka i dokumentacji dotyczącej odbywanych przez niego kar pozbawienia wolności wynika, że świadek rozpoczął odbywanie kary pozbawienia wolności w dniu 24 października 1997 roku. Nie mógł więc po tej dacie kontynuować działalności przestępczej w okolicznościach opisanych w poszczególnych zarzutach.

Odnośnie czynu przypisanego osk. O. w pkt. II aktu oskarżenia i czynu przypisanego osk. Z. Sąd oparł się również na zeznaniach S. W. przyjął, że oskarżony na przełomie 2000/2001 roku nabył dwukrotnie po 10 kg amfetaminy od J. Z., właśnie przy udziale tego świadka, a świadek ten okoliczność tą potwierdza dwukrotnie w zeznaniach z 3.10.2011r. (k. 122) i w zeznaniach z 15.11.2011r. (154-155). W tym czasie S. W. (1) opuścił Zakład Karny i ponownie na krótko nawiązał kontakt z O.. Świadek opisuje dokładnie miejsce spotkania W. ze Z., położenie budynku, w którym mieszkał ten ostatni, opisał jego mieszkanie, które znał, bo w nim wcześniej był.. Jednocześnie świadek podkreśla, że wówczas

Z. widział tylko przez lusterko w samochodzie i że osk. O. wiedział, że świadek nie może pokazywać się Z. na oczy, ponieważ ma z nim niezłatwione stare sprawy i wolał się z nim nie spotykać. Koresponduje to z zeznaniami św. W. złożonymi na rozprawie w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w sprawie IIIK 88/11 z dnia 12 marca 2012 roku. S. W. (1) powiedział wtedy: „W 2000 roku wyszedłem z więzienia i nie kontaktowałem się ze Z., po części z tego powodu, że miałem z nim nieuregulowane kwestie finansowe”. Takie stwierdzenie, nie oznacza więc w kontekście tego, co powiedział świadek w dniu 15.11.2011r., że nie mógł uczestniczyć w transakcji pomiędzy O. a Z., tylko tak jak zeznał wolał się z nim nie spotykać bezpośrednio i spotkanie obserwował tak, by osk. Z. go nie zobaczył.

Mając na względzie omawiane zeznania Sąd nie przyjął, że doszło do pięciokrotnego przekazania narkotyków w postaci amfetaminy od J. Z. dla J. O.. Zdaniem Sądu stwierdzenie świadka, że jedynie słyszał od O. o jeszcze trzech innych takich transportach (w których on już nie brał udziału) jest niewystarczające do przypisania w tym zakresie sprawstwa zarówno osk. O. jak i Z.. S. W. (1) nie był naocznym świadkiem, a taka informacja „z drugiej ręki” nie poparta innymi dowodami nie może być w ocenie Sądu wystarczająca. W tej sytuacji Sąd, jak była już o tym mowa zmienił opis czynu II przypisanego osk. O. i czynu zarzucanego J. Z. – obu wyczerpujących znamiona przestępstwa z art. 56 ust.3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd przyjął, że J. O. jest również winny w zakresie czynu opisanego w pkt. 3 części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 62 ust.1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony sam przyznał, że znaleziona podczas przeszukania u niego w mieszkaniu marihuana należała do niego, a w woreczkach strunowych miał kokainę, którą wcześniej zużył na własne potrzeby. W tej sytuacji oczywiście przypisanie oskarżonemu winy i sprawstwa w zakresie tego czynu wyczerpującego znamiona wyżej cytowanego występkę jest oczywiste i nie wymaga bardziej szczegółowej analizy.

Podczas przeszukania, o którym mowa wyżej (z dnia 15.05.2012r.) znaleziono również podrobione dokumenty w postaci dowodu osobistego i prawa jazdy, w które wklejone zostały zdjęcia oskarżonego. Kiedy J. O. na tą okoliczność składał wyjaśnienia po raz pierwszy wyjaśnił, że dokumenty kupił i posługiwał się nimi, aby uniknąć mandatów i to również na terenie Szwecji. W tej sytuacji wycofanie się z takich wyjaśnień z powodu takiego, że oskarżony nie miał okularów i nie przeczytał spisanych wyjaśnień – jak powiedział później, nie wydaje się być dla Sądu wystarczająco przekonujące, jak i to, że dokumenty co prawda miał w domu ale się nimi nie posługiwał. Zmiana wyjaśnień oskarżonego w tym zakresie, jest w ocenie Sądu, spowodowana jedynie chęcią uniknięcia odpowiedzialności karnej również w zakresie tego czynu.

Niemniej jednak w ocenie Sądu przypisanie J. O. winy i sprawstwa w jego popełnieniu i tym samym tego, że wyczerpał swoim zachowaniem znamiona występkę z art. 270 § 1 kk jest w pełni uzasadnione. Ponieważ, zdaniem Sądu, oskarżony fałszywe dokumenty kupił z zamiarem ich wykorzystywania każdorazowo kiedy zajdzie jego zdaniem taka konieczność przyjęcie konstrukcji przestępstwa ciągłego opisanego w art. 12 kk jest również uzasadnione.

Zeznania B. P. (1) – jednoznaczne i szczegółowe oraz pozostałe dowody w postaci materiałów ze spraw III K 151/10 i 106/10 dają, zdaniem Sądu, podstawę do tego, by przyjąć, że oskarżony O. winny jest również popełnienia przestępstwa z art. 291§1 kk w zw. z art. 294§1 kk. Tak więc i z zeznań świadka, i akt zakończonego już postępowania karnego jasno wynika kto jaki miał udział w popełnieniu przestępstwa – co znalazło odzwierciedlenie w opisie czynu. No i przede wszystkim w swoich wyjaśnieniach oskarżony przyznał się do jego popełnienia, stwierdził, że faktycznie kradzież była pozorowana, pomagał w jej zorganizowaniu, a od P. otrzymał za swój udział w przestępstwie 2000 zł. W tym stanie rzeczy należało uznać, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występkę z art. 291§ 1 kk, a mając na względzie wartość samochodu ciężarowego i ładunku, który zawierał zastosowanie art. 294§1 kk jest także uzasadnione (wg art. 115§5 kk mienie znacznej wartości przekracza 200 000 zł).

Oskarżonego R. L. Sąd Sąd uznał winnym tego, że brał udział w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej przez to, że raz kupił podczas transakcji w Z., w której brał udział m.in. S. W. (1) i K. P. 3 kg amfetaminy o łącznej wartości 33.000 zł. Zeznania obu w/w świadków są konsekwentne i szczegółowe również w opisie tej transakcji, uzupełniają się wzajemnie w szczegółach dotyczących i miejsca i przede wszystkim osób, które brały udział w całym przedsięwzięciu.

Okoliczności tego czynu były również szczegółowo omawiane zarówno przez Sąd Okręgowy w sprawie III K 81/10, jak i przez Sąd Apelacyjny w sprawie II Aka 164/13 (k. 2168-2169) , który za przedmiot analizy miał dokładnie taki sam materiał dowodowy jak Sąd w niniejszej sprawie i nie ma potrzeby, w ocenie Sądu, przytaczać argumentacji, która szczegółowo została zaprezentowana w obu uzasadnieniach; Sądu Okręgowego i jeszcze dokładniej Sądu Apelacyjnego. Zeznania wymienionych świadków stały się również podstawą do przypisania popełnienia zarzucanego J. C. przestępstwa- powiązanego z przestępstwem R. L. , bo dotyczącego tego samego zdarzenia, bo to J. C. poznał L. z W., a tym samym umożliwił dokonanie zakupu narkotyków i wynika to w sposób oczywisty z zeznań tego ostatniego (k. 154, 283) i dlatego Sąd uznał, że zasadnym jest przypisanie osk. C. pomocnictwa do przestępstwa z art. 56 ust.3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Odnosnie kwalifikacji prawnej czynów przypisanych osk. J. O. w pkt.I i II R. L. w pkt. VII, J. Z. w pkt. VIII, J. C. w pkt. IX Sąd uznał, że zasadnym jest zastosowanie przepisu art. 56 ust.3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Uczestniczenie w obrocie polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę nie będącą konsumentem w celu przekazania innej osobie, przy czym nabywca nie jest konsumentem. Do zaistnienia czynu z art. 56 w postaci „wprowadzenia do obrotu” konieczne jest określenie skutku w postaci wprowadzenia do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowej lub słomy makowej, natomiast dla realizacji znamienia „uczestniczenia w obrocie” nie jest konieczne wystąpienie skutku, a jedynie sam fakt brania udziału w określonej transakcji bez względu na to , czy doszła ona do skutku (Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz Katarzyna Łucarz, Anna Muszyńska. Oficyna Wolters Kluwer Buisness, Warszawa 2008r., str. 505, t.9).

Za przyjęciem z kolei konstrukcji przestępstwa ciągłego (czyn I, II, VIII części dyspozytywnej wyroku) przemawia to, że poszczególne działania obu oskarżonych tj. O. i Z. miały miejsce w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem ukierunkowanym na osiągnięcie zysku ze sprzedaży narkotyków. W realiach niniejszej sprawy nawet jeśli odstępów czasowe pomiędzy poszczególnymi czynnościami realizującymi znamiona czynu wynosiły po kilka miesięcy należy uznać, że i tak zachodzą warunki do zastosowania art. 12 kk i Sąd w pełni podziela tutaj stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 9.03.2006r., V KK 271/05, LEX nr 181326 - „..... nawet kilkumiesięczne przedziały czasowe pomiędzy kolejnymi zachowaniami sprawcy czynu ciągłego mogą być w określonych okolicznościach traktowane jak krótkie odstępy czasu w rozumieniu art. 12 kk....”.

Dla Sądu również zasadnym było w pełni przyjęcie, że zasadnym jest zastosowanie znamienia kwalifikującego w postaci znacznych ilości środków odurzających (art. 56§3 cyt. Ustawy) , ponieważ sprzedawano i kupowano tzw. twardy środek odurzający w postaci amfetaminy w kilogramach, a ich wartości oscylowały wokół dziesiątek tysięcy złotych. Kiedy ogólnie przyjmuje się, że tzw. „działka” narkotyku to 0,1 – 0,2 grama to niewątpliwie kiedy ilości narkotyków w obrocie których uczestniczyli oskarżeni tak bardzo przekraczała tą wartość należy uznać, że tym samym była i znaczna. Odnosnie „znaczności” Sąd wyeliminował z opisu czynu , że oskarżeni działali w celu osiągnięcia znacznych korzyści majątkowych”, ponieważ art. 115§4 kk mówi jedynie o samej korzyści majątkowej, do znamienia znaczności odwołuje się natomiast art. 115§5 kk, który mówi o mieniu znacznej wartości. Mienie znacznej wartości z kolei musi wg wskazanego przepisu przekraczać 200 000 zł, a brak w materiale dowodowym podstaw , by przyjąć, że oskarżeni poprzez swoje działanie mieli zamiar odnieść korzyść majątkową ponad te 200 000 zł..

Sąd wyeliminował przepis art. 65 kk z kwalifikacji prawnej tych czynów z art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, które zostały popełnione w 1997 roku, ponieważ w tym czasie w kodeksie karnym, który w tym czasie obowiązywał z 1969 roku nie było przepisu art. 65 kk. Natomiast przyjęcie takiej kwalifikacji w odniesieniu do czynów popełnionych później w okresie 2000 i 2001 roku , zdaniem Sądu, ma ona w pełni uzasadnienie. Nie ma wątpliwości w realiach niniejszej sprawy, że dla oskarżonych Z. oraz O. handel narkotykami stanowił źródło zarobkowania i utrzymania, może nie jedyne, ale na pewno pokaźne, i niewątpliwie obaj działali w grupach przestępczych, które zasięgiem obejmowały nie tylko cały kraj, ale sięgały poza niego.

Wymierzając osk. O. za pierwszy z przypisanych mu czynów karę 3 lat pozbawienia wolności a za drugi karę dwóch lat oraz kary grzywny po 100 stawek , przy przyjęciu, że jedna taka stawka wynosi 100 zł Sąd miał na względzie znaczny

stopień społecznej szkodliwości czynów wyrażający się m.in. w ilości narkotyków tych z grupy tzw. twardych w obrocie których uczestniczył. Zachowanie oskarżonego sprowadzało się do uzyskiwania znacznych środków finansowych i w zasadzie stało się jednym z głównych źródeł utrzymania kosztem osób uzależnionych, do których w końcu te narkotyki miały trafić. Okolicznością obciążającą jest i to, że rola osk. O. w przestępczym procederze była znaczna. Był jednym z głównych odbiorców znacznej ilości narkotyków. W przekonaniu Sądu, podstawą utrzymania oskarżonego i w ogóle egzystencji jego samego i rodziny były dochody z przestępczej działalności w zasadzie różnego rodzaju. Oskarżony uczestniczył w wielu przestępczych „przedsięwzięciach” i to dużego formatu mając m.in. na względzie wartości kradzionego mienia. Stąd też kara 2 lat pozbawienia wolności i grzywny 100 stawek po 100 zł w zakresie czynu przypisanego mu w pkt. V wyroku. Stopień demoralizacji oskarżonego w kontekście powyższych rozważań uzasadnia również wymiary kary za przestępstwa, które pozostają w powiązaniu z przestępczą działalnością tego oskarżonego i tak z art. 270§1 kk – 1 roku i 6 miesięcy (ponadto oskarżony był karany za przestępstwo p-ko dokumentom w Szwecji) i art.62 ust.1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – 3 miesięcy pozbawienia wolności (ilość narkotyków , które oskarżony posiadał dla własnego użytku nie jest duża).

Sąd wymierzył osk. J. O. łączną karę 6 lat pozbawienia wolności i grzywnę 300 stawek po 100 zł każda mając na uwadze okres działania oskarżonego, ilości narkotyków przekazanych do obrotu, fakt, że przestępstwa te dotyczą tej samej sfery naruszeń prawa i rozmiar korzyści majątkowych jakie były jego udziałem. Sąd nie zastosował pełnej kumulacji nie tracąc z pola widzenia fakt, że oskarżony był raz karany przez Sąd w Szwecji za kradzież i posługiwanie się sfałszowanym dokumentem. Sąd uznał, że taka kara spełni swoją rolę w zakresie realizacji zadań zarówno w zakresie indywidualnego oddziaływania jak i prewencji ogólnej.

Oskarżonemu L. Sąd wymierzył karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 100 stawek dziennych po 100 zł każda. W przypadku tego oskarżonego Sąd miał na względzie, iż przyjęto, że oskarżony działał jednokrotnie, choć 3 kg narkotyku to i tak duża ilość, ale dla wymiaru kary w przypadku tego oskarżonego znaczenie ma to, iż był wielokrotnie karany w tym za przestępstwa z Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Kara musi być więc odpowiednio dolegliwa i stanowić należyłą odpłatę za postępowanie sprzeczne z prawem, która powinna uczynić zadość społecznemu odczuciu sprawiedliwości, w sytuacji kiedy nie można już raczej mówić o wychowaniu sprawcy, który z racji wielu i kryminalnego doświadczenia wychować raczej się nie da. Tak jak w przypadku osk. O. przy wymiarze kary Sąd miał na względzie fakt uczynienia sobie z określonego rodzaju przestępstwa sposobu na życie. Te same okoliczności Sąd miał na względzie decydując o wysokości kary grzywny, uwzględniając sytuację majątkową oskarżonego.

Przy wymiarze kary dla J. Z. tj. 4 lat pozbawienia wolności i grzywny 100 stawek po 100 zł Sąd miał na względzie znaczącą rolę jaką ten oskarżony niewątpliwie odgrywał w przestępczych strukturach. Z zeznań świadków W. i P. jasno wynikało, że był ważnym i jednym z głównych dostawców narkotyków, od którego w każdym czasie i w zasadzie w każdej ilości można było je kupić. Rodzaj popełnionego przestępstwa i charakter dóbr w jakie godzi, dotychczasowa karalność oskarżonego uzasadnia w przekonaniu Sądu taki wymiar kary zarówno pozbawienia wolności jak i grzywny, która powinna odegrać swoją rolę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, działać odstrasżająco, zwłaszcza że jak już wspomniano i co trzeba podkreślić oskarżony był ważną osobą w świecie przestępczym.

J. C. Sąd wymierzył karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek po 100 zł każda. Nie ma wątpliwości, że oskarżony działał w powiązanych ze sobą strukturach przestępczych i miał poważny w niej udział skoro znał wielu ludzi z przestępczego światka. Jemu wymierzona kara musi również czynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, spełnić rolę należytej odpłaty i spowodować odpowiednią dolegliwość związaną z odbywaniem kary. Sąd miał na względzie również sytuację majątkową oskarżonego. Znaczenie ma również to, że oskarżony w przeszłości był karany sądownie i to kilkakrotnie.

Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci znalezionej u osk. O. narkotyku i woreczków strunowych, w których wcześniej znajdowała się kokaina w oparciu o przepis art. 70 ust.2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Jeśli chodzi o podrobione dokumenty -ich przepadek również został

orzeczone jako przedmiotów, które pochodziły z przestępstwa, ale dowody te, znajdujące się w aktach sprawy – pozostawiono w tych aktach w oparciu o przepis art. 195 kkw.

Oskarżonemu O., który był zatrzymany i tymczasowo aresztowany do niniejszej sprawy, Sąd w oparciu o przepis art. 63§1 kk na poczet kary pozbawienia wolności zaliczył okres tego zatrzymania jak i tymczasowego aresztowania.

Ponieważ oskarżony L. jest tymczasowo aresztowany Sąd zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, od pozostałych oskarżonych te koszty zasądził po 1/4 części – w oparciu o przepis art. 627 kpk.

Ponieważ osk. L. jest pozbawiony wolności Sąd w oparciu o przepis art. 624§1 kpk zwolnił go od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.

Na rzecz obrońcy z urzędu osk. L. Sąd w oparciu o przepis §14 ust.1 pkt.2 i5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej obrony prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn..zm.) zasądził kwotę 1343,16 zł.